

احمد سهیلی خو نساری

نصب فخستین مجسمه در تهران

بعد از مرگ کریم خان زند در سال ۱۱۹۲ و فرار آغامحمدخان از شیراز بورامین و کسب موافقت سران ایل قاجار دز و رامین راه استرآباد پیش گرفت و بعد از جمع سرباز و سپاهی و فراهم آوردن ساز و برگ روانه عراق گشت و برای برداشتن دشمنان خود از سر راه سلطنت بمیدان مبارزه وارد گشت.

تنها مدعی سلطنت و سردار مقابل او لطفی خان زند بود که بحکم وراثت سلطنت را از آن خود میدانست.

لطفعلی خان هر روز در شهری با نقشه جدیدی با او مقابل میگشت و بعد از کشش و کوشش گاهی فاتح و زمانی مغلوب می شد لکن چون بخت با آغا محمد خان مساعد و یار بود بالاخره لطفعلی خان مغلوب و اسیر شده و در سال ۱۲۰۸ بقتل رسید و آغامحمدخان بتحت سلطنت

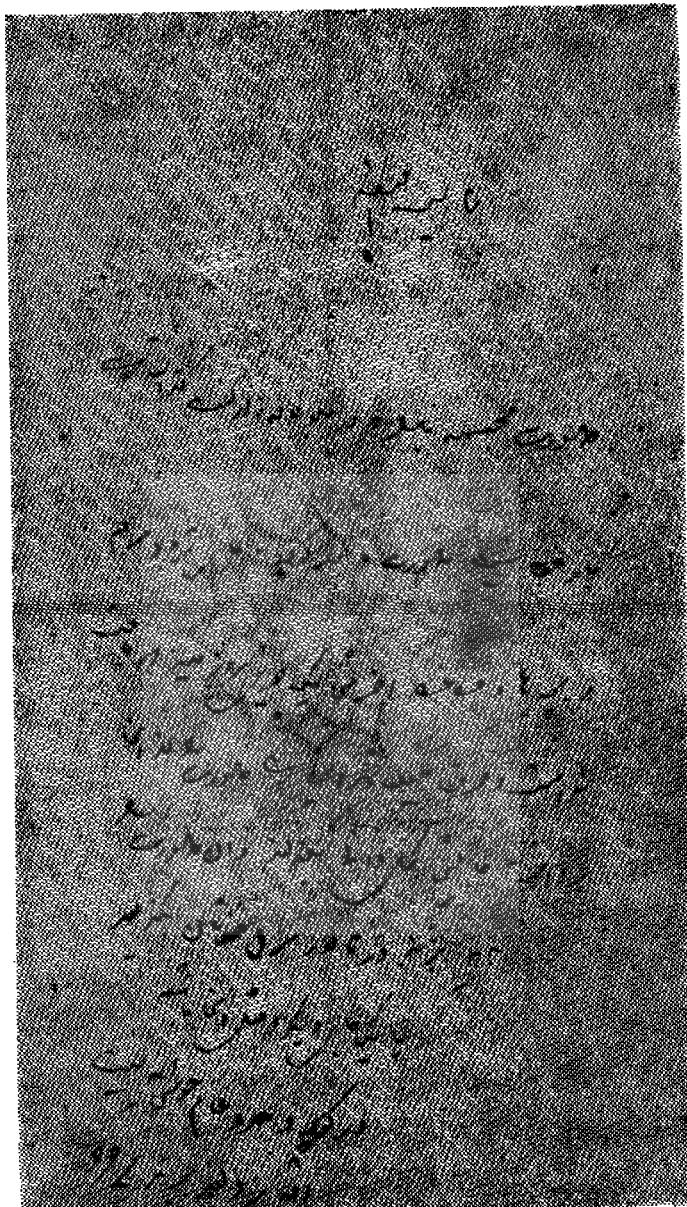
جلوس کرد و تهران که از این زمان مرکز لشکر کشیهای او شده بود خواه ناخواه پایتخت ایران گردید و تهرانی که تا چند سال قبل شهر کی بیش نبود مرکز اجتماع خاندان سلطنتی گردید و روز بروز بعد از سلطنت فتحعلی شاه و محمد شاه و ناصر الدین شاه جمعیت و وسعتش افزون گشت.

ناصر الدین شاه که پادشاهی متجدد و فرنگ رفته بود سعی میکرد که تمدن فرنگ را با ایران و مخصوصاً در تهران مستقر سازد و نظیر ترن و برق و غیره را باصرار بر مردم تحمیل میکرد لکن مردم و اجتماع برای قبول این تمدن و نوآوری مستعد نبودند بهمین دلیل وقتیکه در سال ۱۲۹۹ رئیس نظمیه کنت دمنت فرت مجسمه شاه را جهت زیبائی شهر برای اولین بار در مقابل خیابان لاله زار که در آنوقت از بهترین خیابانهای شهر تهران بود نصب کرد و خبر آن بگوش شاهزاده ناصر الدین شاه بنایب السلطنه کامران میرزا حاکم تهران چنین نوشت :

نایب السلطنه صورت مجسمه ما را که در جلو لاله زار کنت گذاشته است کار خوبی نیست صورت ما در کوچه وجای تردد مردم و بچهها وغیره وغیره آخرش یک چیزی بروز میکند که باعث ندامت و حرف میشود بهترین است صورت را از آنجا برداشته جایش گلدانی بگذارند و آن صورت را بدھید بپرند در تالار منزل خودتان بگذارید یا یک جای دیگر که مثل آنجا باشد در کوچه و ملاه عام خوش آیند نیست البته بردارند بپرند سنه ۹۹۶.

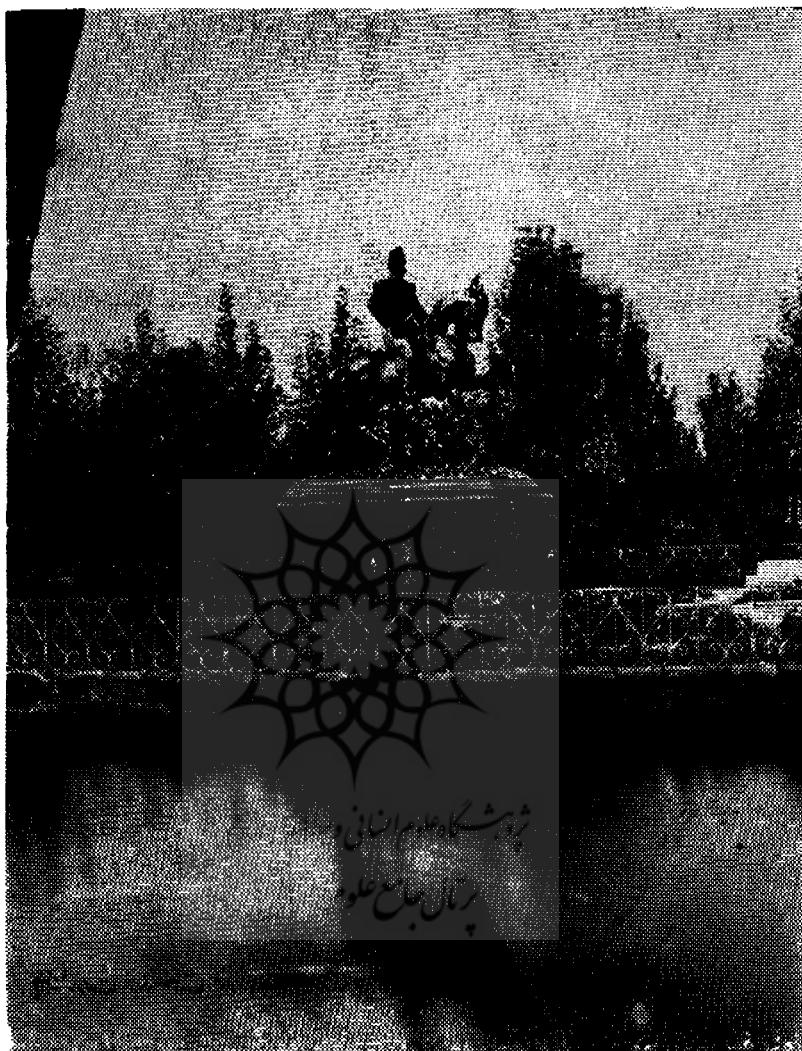
این مجسمه بر حسب امر شاه از آن محل برداشته شد و چهار سال بعدهم که مجسمه شاه را بین شکل زیبا در قورخانه ساختند و مقرر شده بود در محل مناسبی در شهر نصب گردد که مردم آنرا املاحظه کنند مصلحت ندانستند در شهر نصب کنند بیاغ شاه بردۀ در آنجا قرار دادند شرح این مجسمه را همانوقت پس از اتمام از اینقرار در شماره ۱۳۰۴-۵۰ روزنامه شرف نگاشتند.

در این عهد جاوید مهد همایون کلیه اعمال و صنایع و فنون از حسن تربیت دولت و توجهات خاطر خطیر همایون شاهنشاهی خلدالملکه و سلطانه در دولت ایران روبروی و کمال گذاشته است خاصه قورخانه

دست خط ناصرالدین شاه به نایب السلطنه

مبارکه دولتی که امروز دارای کارخانجات متعدد بخار و صنایع و اعمال مختلف و کارگان و اساتید ماهر است و انواع اسباب و اشیاء و آلات فلزی و خشیه وغیره اعم از ادوات و مهمات حربیه و غیر حربیه بوضعهای خوب از روی کمال قدرات ساخته و پرداخته میشود از جمله درین اوقات بر حسب دستور العمل جناب اقبال السلطنه وزیر قورخانه مبارکه مجسمه‌ئی از تمثال بندگان اقدس همایون شاهنشاهی تقریباً با اندازه جسم و هیکل مقدس مبارک سواره بالباس رسمی ساخته و ریخته اند که از حیث صنعت ریخته گری و علم نقاشی و تناسب اعضاء و دقایق اوستادی در این فن مخصوص مجسمه زیارتی بهتر از آن بتصور نمی‌آید مانند کارهای خوب اساتید اروپا است و حال آنکه اوستادان و صنعتگران این مجسمه تماماً ایرانی هستند چند روز قبل که بندگان اعلیحضرت اقدس همایون شهریاری خلداله ملکه تشریف فرمای قورخانه مبارکه شدند و نواب مستطاب والانایب السلطنه امیر کبیر وزیر جنگ و جمعی دیگر از وزراء عظام و امراء نظام وغیره هم ملتزم رکاب اعلی بودند این مجسمه بلحاظ نظر آفتاب اثر همایون رسیده زیاده از حدمورد تحسین و تمجید افتاده و موجب حیرت تمام ناظرین گردید نخست نواب مستطاب والشهرزاده معظم وزیر جنگ نظر بر قیات کلیه اعمال قورخانه مبارکه مشمول مراحم خاصه ملوکانه شده سپس جناب اقبال السلطنه وزیر قورخانه و همچنین هر یک از اساتید و صنعتگران این مجسمه مورد تفات و تحسین زیاده افتادند و مقرر آمد که درباره هر یک از آنها بر حسب رتبت و صنعت از طرف دولت محض تشویق آنها بدل امتیاز و مرحمتی بشود پس از آن بندگان همایون مقرر فرمودند که این مجسمه مبارکه را در جای مناسبی از اماکن دولتی دار الخلافه بمبارکی و میمنت نصب کنند و همه وقت عموم مردم بتوانند بزیارت آن نایل شوند.

این مجسمه گرانها سالها در باغ شاه بر لب استخر بزرگ روی پایه‌ئی قرار داشت تا آغاز سلطنت رضا شاه کبیر که باع شاه تبدیل به سر بازخانه گردید مجسمه را دست و پا شکسته فرو ریختند و از میان برداشتند.